

A Nagy Király hantja.

Járok az erdőben bolyongva . . .
 Mennyi fa köszönt hangtalan,
 mennyi fa köszönt álmodozva!
 Itt a Nagy Király hantja van.

Itt mereng minden falevélen
 s az arca csupa rejtelem —
 mint mikor csendet inte régen
 a hánykolódó tengeren.

A alkonyuló Nap sugára
 a rengetegre visszanéz —
 mint a Szent Sír oromzatára
 a beteg keresztes vitéz

Midőn elszállt a fellegekkel,
 így szólt az Olajfák Hegye:
 „Hogy egykor erre járt a Mester,
 erdő legyen emlékjele!”

GULYÁS PÁL

A Messiás hajója.

Egy kis szobában ülök egyedül
 bár köröttem járkálnak, varrogatnak . . .
 Csattog a gép s én mégis egyedül
 nézem az ablakon át a napnak

árnyékait, amint a fellegek
 gyászlobogó gyanánt vetik-dobálják . . .
 Szomorú kép! Szememben könny rezeg:
 siratom az emberiség halálát.

És mégis mintha ez a siri fátyol,
 a felhők lobogója így dalolna:
 „Betlehemben csodákat szült a jászol
 s közeledik „Messiás hajója.”

GULYÁS PÁL.